2. Brev från
Gustaf Bergman
till dotter och svärson
Gertrud och Ernst Lundström
1893–1907

Carlsbad (Böhmen) d. 7 Juni 1893.

Min kära, älskade dotter! Fr Gustaf?

Ja, här är jag nu sedan 4 dagar ordentlig brunnsgäst. Jr. Står sedan ute senast 5 på morgonen och dricker 6 icke små bägare ljumt watten och promenerar och låter bli att äta smör, bröd, potatis &c.. och magrar i följd deraf så mycket man lämpligen kan anses hinna med på 4 dagar. Konsten är nu i sjelfva verket ej större, än att man verkligen skulle fullt kunna utföra den äfven hemma i Sverige t. ex. på Addeboda, om nödiga anordningar vidtagas, och jag skall väl försöka att få fortsätta efter hemkomsten, ehuru det icke lätt låter sig göra, då man har att utföra vigtiga ting.

Ännu har jag intet hört hvarken från Eder eller hemifrån, hvilket rätt mycket bedröfvat mig; nu har jag dock nästan slutat att hoppas på något meddelande, emedan jag börjat tänka att någon missuppfattning på postwerket någonstädes egt rum. Skrif för all del icke vidare hit, ty jag reser snart, men på Stockholm får jag väl höra något ifrån Eder, eller jag får der se hvad I skrifvit till mor. Jag är ju dock icke orolig för Er, ty jag tror att I hafven det bra.

Medan du är i Zürich, synes mig bäst, att du passar på att göra de uppköp du under helfåret behöfver. Skodon bör du köpa dig 2ne par till, och, då du lemnar Herisau, bör du ej taga de gamla med dig till Sverige, då de ej äro werda frakten.

För att det icke skall blifva dig för tungt på sjukhuset, så synes det mig bäst, att du först tänker dig wistelsen till den 1 Okt. d. v. s. i 3 månader. Will du, då Sept. månad ingått, säga ifrån dig platsen, så gör du ju godt för dig. Då vi först tänkte på att få plats för dig vid Neumünster, så war det alltid min mening att du icke för lång tid skulle binda dig utan blott så länge som David wore i Schweiz. Är du åter, då 2 månader gått, af den åsigt, att du will fortsätta längre, så må vi ju derom korrespondera. I förra fallet kommer wäl jag och hemtar hem dig, men vid jultiden kommer jag nog ej. I Rom är kongress d. 24 Sept – 1 Okt. men jag reser nog ej dit, för så vidt det ej skulle ske för att i sammanhang dermed hemta hem min kära Astrid. Helsa min älskade David och lefven båda wäl. Din tillgifne wän och fader.

Jag hade så gerna welat veta, om Abel wore qvar i Östergötland, ~~för~~ att kanske på hemresan få träffa honom, men jag vet ju icke alls, huru det står till der hemma.

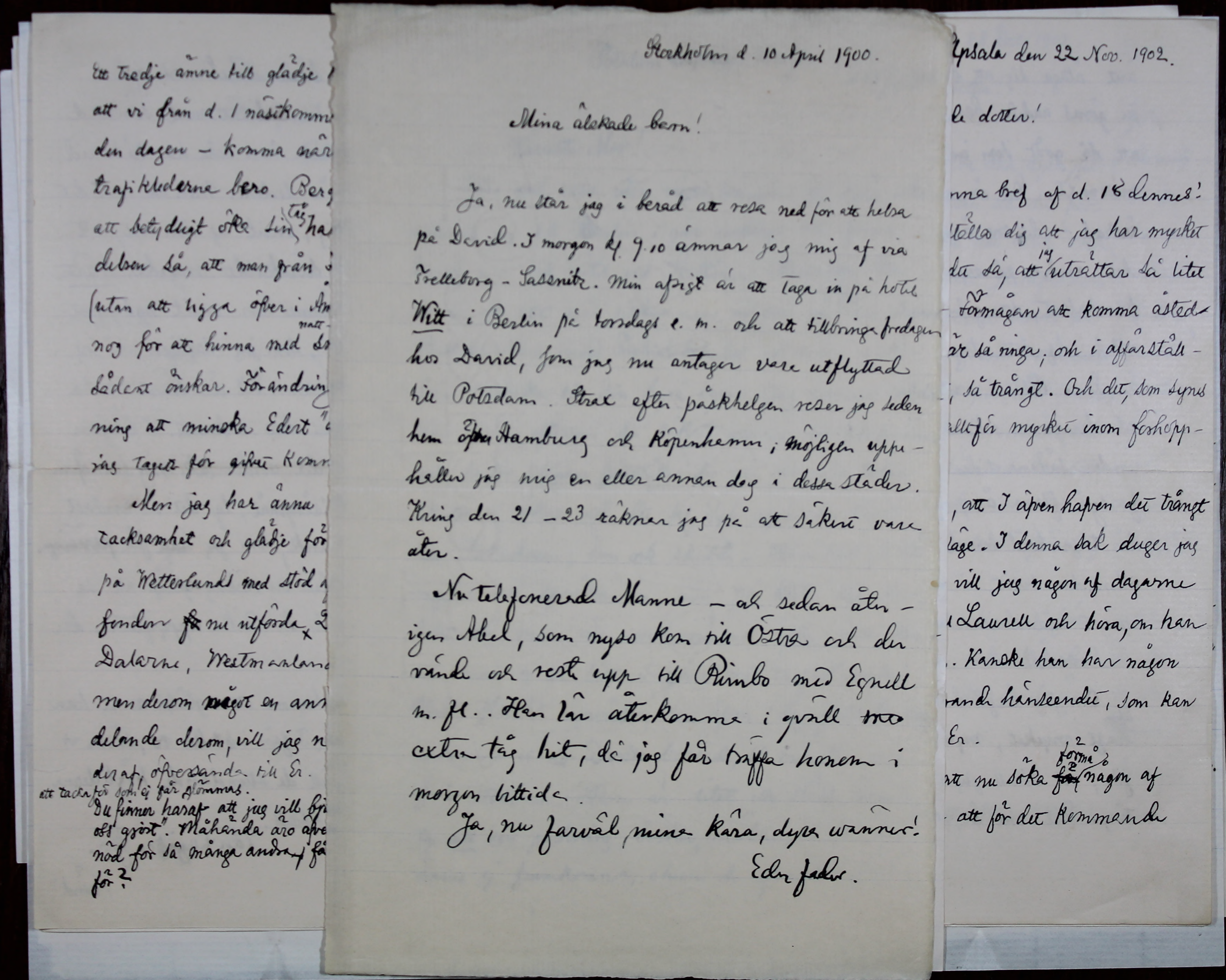

ett tredje ämne till glädje
att vi från d. 1 nästkomm
den dagen – komma när
trafikledarne bero. Berg
att betydligt öka sin tåg ha
delsen så, att man från
(utan att ligga öfver i Am
nog för att hinna med natt-Sö
Södern önskar. Förändrin
ning att minska Edert "
jag taget för gifvet komm

Men jag har ännu
tacksamhet och glädje för
på Wetterlunds med stöd
fonden ~~fö~~ nu utförda × 2
Dalarne, Westmanland
men derom något en an
delande derom, vill jag n
deraf, öfversända till Er.
att tacka för som ej får glömmas.
Du finner häraf att jag vill fri
oss gjort". Måhända äro öfve
nöd för så många andra, få
för?

Stockholm d. 10 April 1900.

Mina älskade barn!

Ja, nu står jag i beråd att resa ned för att helsa på David. I morgon kl. 9.10 ämnar jag mig af via Trelleborg – Sassnitz. Min afsigt är att taga in på hotel Witt i Berlin på torsdags e. m. och att tillbringa fredagen hos David, som jag nu antager vara utflyttad till Potsdam. Strax efter påskhelgen reser jag sedan hem ~~öfver~~ Hamburg och Köpenhamn; möjligen uppehåller jag mig en eller annan dag i dessa städer. Kring den 21 – 23 räknar jag på att säkert vara åter.

Nu telefonerade Manne – och sedan åter-igen Abel, som nyss kom till Östra och der vände och reste upp till Rimbo med Egnell m. fl.. Han lär återkomma i qväll ~~tmo~~ extra tåg hit, då jag får träffa honom i morgon bittida.

Ja, nu farväl, mina kära, dyra vänner!

Eder fader.

Upsala den 22 Nov. 1902.

e dotter!

nna bref af d. 18 dennes!
tälla dig att jag har mycket
lta så, att jag uträttar så litet
förmågan att komma åstad-
är så ringa; och i affärställ-
, så trångt. Och det, som synes
allt för mycket inom förhopp-

, att I åren hafven det trångt
läge. I denna sak duger jag
vill jag någon af dagarne
Laurell och höra, om han
. Kanske han har någon
ande hänseendet, som kan
Er.
att nu söka ~~få~~ förmå någon af
att för det kommande

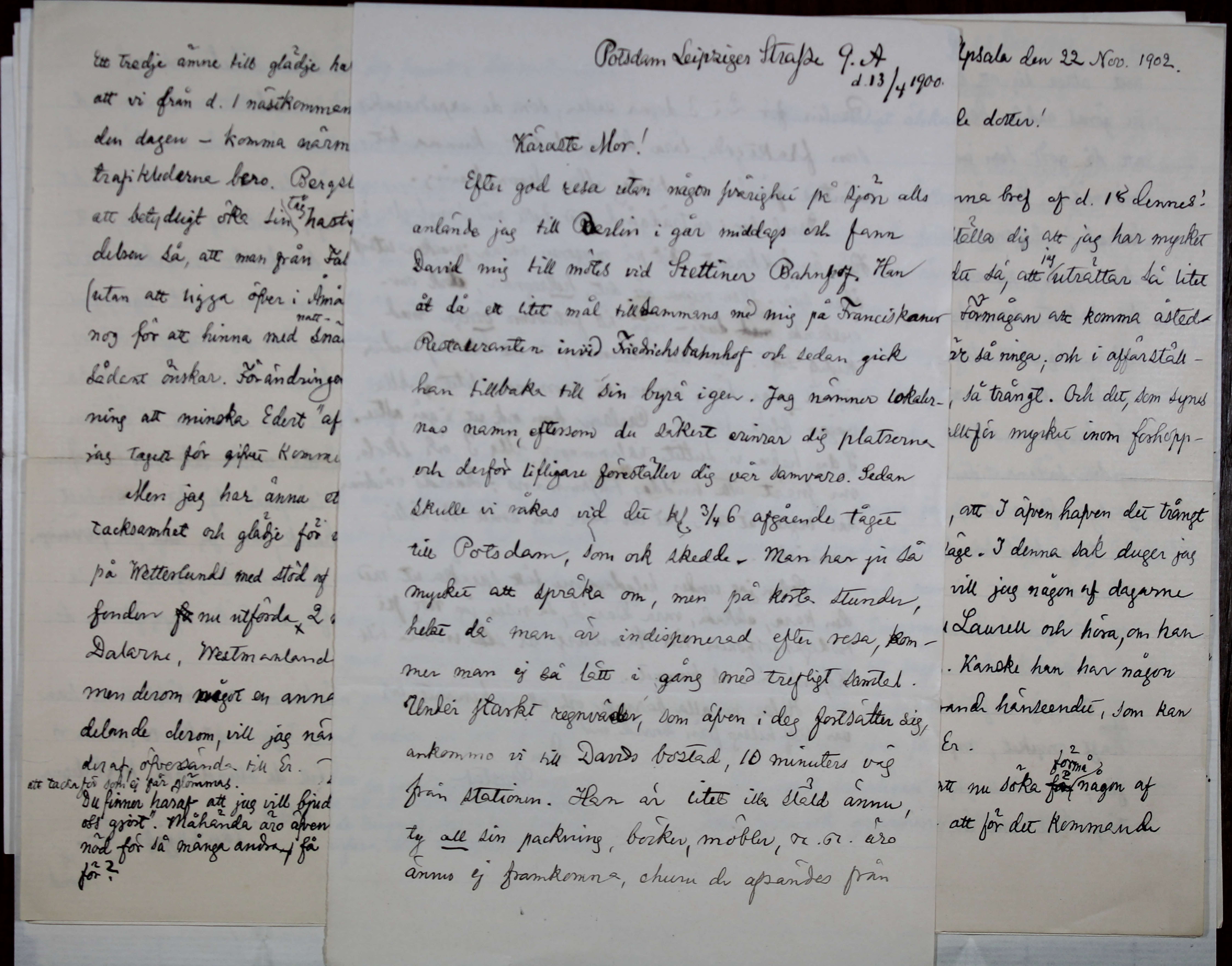

ett tredje ämne till glädje ha
att vi från d. 1 nästkommen
den dagen – komma närm
trafikledarne bero. Bergsl
att betydligt öka sin tåg hastig
delsen så, att man från Fal
(utan att ligga öfver i Åmå
nog för att hinna med natt- snä
ledest önskar. Förändringar
ning att minska Edert "af
jag taget för gifvet komma

Men jag har ännu ett
tacksamhet och glädje för e
på Wetterlunds med stöd af
fonden ~~få~~ nu utförda x 2
Dalarne, Westmanland
men derom ~~något~~ en anna
delande derom, vill jag när
deraf, öfversända till Er. T
att tacka för som ej får glömmas.
Du finner häraf att jag vill bjud
oss gjört". Måhända äro äfven
nöd för så många andra, få
för?

Potsdam Leipziger Straſse 9. A
d. 13/4 1900.

Käraste Mor!

Efter god resa utan någon svårighet på sjön alls anlände jag till Berlin i går middags och fann David mig till mötes vid Stettiner Bahnhof. Han åt då ett litet mål tillsammans med mig på Franciskaner Restauranten invid Friedrichsbahnhof och sedan gick han tillbaka till sin byrå igen. Jag nämner lokalernas namn, eftersom du säkert erinrar dig platserna och derför lifligare föreställer dig vår samvaro. Sedan skulle vi råkas vid det kl. 3/4 6 afgående tåget till Potsdam, som ock skedde. Man har ju så mycket att språka om, men på korta stunder, helst då man är indisponerad efter resa, kommer man ej så lätt i gång med trefligt samtal. Under starkt regnväder, som äfven i dag fortsätter sig, ankommo vi till Davids bostad, 10 minuters väg från stationen. Han är litet illa ställd ännu, ty all sin packning, böcker, möbler, o. s. v. äro ännu ej framkomna, churu de afsändes från

---

Upsala den 22 Nov. 1902.

le dotter!

mna bref af d. 18 dennes!
ställa dig att jag har mycket
lta så, att jag uträttar så litet
förmågan att komma åsted-
är så ringa; och i affärställ-
, så trångt. Och det, som synes
allt för mycket inom förhopp-

, att I äfven hafven det trångt
läge. I denna sak duger jag
vill jag någon af dagarne
Laurell och höra, om han
. Kanske han har någon
rande hänseendet, som kan
Er.

att nu söka ~~få~~ förmå någon af
att för det kommande

ett tredje ämne till glädje har jag
att vi från d. 1 nästkommande J
den dagen – komma närmare
trafikledarne bero. Bergslager
att betydligt öka sin tåghastighet
delsen så, att man från Falun f
(utan att ligga öfver i Åmål) om
nog för att hinna med natt-snälltåge
sådant önskar. Förändringen ga
ning att minska Edert "afkrok
jag tagit för gifvet kommer att

Men jag har ännu ett äm
tacksamhet och glädje för välsi
på Wetterlunds med stöd af och p
fonden ~~fö~~ nu utförda x 2 mån
Dalarne, Westmanland med
men derom något en annan ga
delande derom, vill jag näml., s
deraf, öfversända till Er. Din fa
att tacka för som ej får glömmas.
Du finner haraf att jag vill bjuda till
oss gjort". Måhända äro äfven de tra
nöd för så många andra, få erfara
för?

Berlin för 2 à 3 dagar sedan; som de expedierads som fraktgods, lära de ej heller kunna hitväntas förrän om tisdag eller derom kring.

David bor i en trädgård ~~med~~ fullt med sångfåglar i. Här är full konsert tidigt på morgonen redan; vacker utsigt öfver sjön. Men regna gör det, hällregnar, dock omvexlande ~~med~~ från dugg-regn till fortissimo ösregn med kylig luft. När det klarnar, om det klarnar, medan jag är qvar här, ämna vi promenera litet; Alla vägar blöta, förstås. Carlson kom och ut i går afton. I dag hafva vi suttit tillsammans alla 3 och skola nu snart äta middag tillsammans; Davids värdinna har lagat åt oss. Det lär vara en snäll och villig menniska.

Sedan jag under helgdagarne fått språka ut med den kära, älskade, rara David, så reser jag nog på tisdagsmorgonen till Hamburg och ~~så~~ sedan till Köpenhamn och hemmet.

Helsa nu alla barnen och alla i hemmet och var sjelf helsad från David med!

Din
Gustaf.

---

la den 22 Nov. 1902.

tter!

bref af d. 18 dennes!
o dig att jag har mycket
så, att jag uträttar så litet
ragan att komma åsted-
ringa; och i affärställ-
trångt. Och det, som synes
i mycket inom forshopp-

I äfven hafven det trångt
I denna sak duger jag
jag någon af dagarne
rell och höra, om han
nske han har någon
hänseendet, som kan

söka ~~få~~ förmå någon af
för det kommande

Ett tredje ämne till glädje har jag funnit i den omständighet, att vi från d. 1 nästkommande Juni – om vi få upplefva den dagen – komma närmare hvarandra i hvad på trafikledarne bero. Bergslagernas Jernväg kommer då att betydligt öka sin tåghastighet och förbättra tågförbindelsen så, att man från Falun får resa ned till Göteborg (utan att ligga öfver i Åmål) och ändock komma dit tids nog för att hinna med nattsnälltåget söderut för den som sådant önskar. Förändringen går sålunda i den riktning att minska Edert "afkroks"-förhållande, hvilket jag tager för gifvet kommer att glädja Eder ej litet.

Men jag har ännu ett ämne, ~~som~~ är ägnadt att fylla hjertat med tacksamhet och glädje för välsignelse från Gud. Jag syftar på Wetterlunds med stöd af och på initiativ af Lindauerska fonden ~~få~~ nu utförda x 2 månaders predikoresa genom Dalarne, Westmanland med afslutning i Karlstad; men derom ~~något~~ en annan gång! Hans eget meddelande derom, vill jag näml., sedan jag fått afskrift deraf, öfversända till Er.

Din far har så mycket, mycket annat att tacka för som ej får glömmas. Du finner häraf att jag vill bjuda till att betänka "hvad godt Han oss gjort". Måhända äro äfven de trångmål, som vi nu, i tider af nöd för så många andra, få erfara blott välsignelser att tacka för?

Upsala den 22 Nov. 1902.

Min innerligt älskade dotter!

Tack för ditt välkomna bref af d. 18 dennes! Du må dock visst icke föreställa dig att jag har mycket att uträtta, men nog är det så, att jag uträttar så litet af det jag har att göra. Förmågan att komma åstad med det, som föreligger, är så ringa; och i affärställningen är det ju så trångt, så trångt. Och det, som synes vara bättre, ligger fortfarande alltför mycket inom förhoppningarnes område.

Af ditt bref finner jag, att I äfven hafven det trångt i följd af arrendefrågans läge. I denna sak duger jag ju ej att gifva råd, men vill jag någon af dagarne söka upp pastor Emanuel Laurell och höra, om han kan hafva något att säga. Kanske han har någon erfarenhet i det ifrågavarande hänseendet, som kan komma till pass äfven för Er.

Mig synes lämpligast att nu söka ~~få~~ förmå någon af Edra närmaste grannar att för det kommande åren åtaga dig att bruka Eder jord, arrendebeloppet må ju göras alldeles beroende af årets beskaffenhet, så att så godt som intet begäres, om det blir rentaf missväxt. Det är väl den stämning, som missväxt 2 år å rad — det ena året beroende på ihållande torka, det andra på oupphörliga regnväder och ingen värme — framkallat, som gifver missmod att ingå i arrende-aftal. Af detta tryckta läge lida vi nu alla i våra bygder. Bland andra är ju Abel mycket tryckt deraf och derigenom också jag (utom af andra skäl). Att under sådana tider göra upp om arrende, som skall fortgå flera år, är ju ej lätt. Bättre är kanske då taga hvad som helst tills ett bättre år infaller. Men, som sagdt, i denna sak kan jag ju ej gifva något råd hvilande på erfarenhet från landtbruksverksamhet.

Om jag haft det trångt, så har jag emellertid åfven haft mycket, mycket att glädjas öfver och tacka för; och skall jag nu särskildt framhålla 2ne ting. Det ena är, att mor under denna höst varit så förunderligt rask att både arbeta och gå. Hon har nu lång tid suttit och arbetat med sömnad hela dagarne, och det skulle hon icke ha tålt vid för ett eller annat år sedan. Men så har det arbete, hon haft för dig, varit af den art, att det för henne varit särskildt mycket kärt.

Det andra glädje-ämnet har varit nybygget på Luthagen (församlingshus), som jag dagligen, då jag är i staden, går och beser. Det är kärt att ha fått vara förmedlare till dess tillkomst. I början af Dec. hoppas jag få det under tak. Nog ~~har~~ åfven det ej litet bidragit till trångmål, ty det är endast medelslån, lån, lån i bank, som jag ~~haft~~ fått ~~penningar~~ till bygget, men nu är det en verklig glädje att se hvilka präktiga lokaler för de olika uppgifterna der blifva.

Helsa nu till Ernst och säg honom att vi glädja oss att han nu får det mera lugnt och att I få i stilla ro, såsom vi hoppas, förbereda Eder till de stundande högtiderna och hvad som komma skall!

Eder tillgifne far.

vänd!

Far nu väl, käraste vänner! Gud välsigne Eder!

Eder tillgifne fader och vän.

Upsala den 28 Dec. 1902.

Min innerligt älskade dotter!

Så hafva vi nu åter fått fira den dyra jul-högtiden, men denna gång utan att du personligen var närvarande! Du må dock veta att du oaflåtligt framförallt julaftonen var i öm hågkomst. Astrid hade så snällt vid min sida satt fram ett kuvert för dig och ditt utmärkta porträtt (kabinettskort) derframför. och då fingo vi läsa ditt kära, kära bref och dina och Ernsts julepåminnelser och omtanka om oss. Tack derför till Er båda och så för bref på födelsedagen!

Hvarför jag icke skref dagarne före jul, kom sig deraf, att jag icke kände mig kunna skrifva utan att vidröra

---

1904.

för

, hvaraf

glädje.

dit när-

lle skrifva

ittit sig

hem till

Kristine-

ifrån

er då

morgonen

tad kl 12.29

omtala;

ta för

ss om

arne

elserna

och hvad som kan passera här hemma dagen

Davids förlofning. I de der dagarne visste vi ju sjelfva ingenting; allt kom så huxflux öfver oss. Och några ord af sådant innehåll ville jag ej skrifva ned, då det kunde af Er missförstås. Jag hörde ju hvad Astrid och Manne meddelat Eder, och hade jag intet derutöfver att säga, befarade jag, att det skulle verka oroande, ehuru anledning dertill ju ej förelåg.

Nu är det helt annat. Edith har nu varit hos oss sedan juldagsqvällen. Det är en stilla, mjuk, snäll, men pigg och vaken flicka, som jag tror ur flera synpunkter verkligen skall komma att passa David synnerligen bra. Hon är anspråkslös, glad och villig att hjelpa i huset och kommer alldeles visst att sluta sig till oss på allt sätt. Annandagen trifdes hon så väl, och jag kommer att trifvas bra med henne och hålla af henne.

David behöfver en person, som kan följa honom i arbetet och dela detsamma, och det kan Edith på ett sätt, som svårligen någon annan skulle kunna göra. Hon har ju redan närmare ett år dagligen arbetat med honom och är inne i hans förehafvanden.

Familjen är nu hos Farbror Clasons på aftonbjudning och om kl. ½ 7 ringde Astrid på med uppmaning att jag snart skulle komma efter. Jag måste derföre nu sluta. David och Edith skola resa kl. 9 i qväll till Stockholm. Abels med barn och blommor äro våra nattgäster.

---

aj 1904.

k fic

gg, hvaraf

m glädje.

för det när-

tålle skrifva

ttit sig

hem till

n Kristine-

rifrån

er då

morgonen

tad kl 12.29

ntela,

å få

s om

rna

lsorna

passera när komma såsom

Stockholm den 6 Maj 1904.

Min lilla älskade Gertrud! Tack för ditt kärkomna bref, så ock för Ernsts tillägg, hvaraf framgick att Upsala-besöket gjort honom glädje.

Mor, som icke är stor till krafterna för det närvarande, har bedt mig i dag i hennes ställe skrifva för att meddela den ändring, hon nu beslutit sig för, i sin reseplan för att kunna komma hem till pingst, som hon behöfver. Hon utesluter nu Kristinehamns besöket denna gång och reser härifrån via Ludvika om måndag (d. 9 dennes), ligger då natten öfver i Kil och reser derifrån på morgonen kl. 9.40 Ni får således hemta henne i Eriksted kl. 12.29 på tisdagen.

Från Tuna har jag ingen nyhet att omtala; Astrid är der. – Hvad skall jag berätta för Er? Mor kommer nu och meddelar från oss om ställningen. Hvad som eljes sysselsätter tankarne ej litet äro Ryss-Japanska krigstilldragelserna och hvad som kan passera här hemma såsom

Wicksells fosterförrädiska uppträdande. Man gläder sig öfver de uttalanden, som med anledning deraf från flera håll gjorts offentligen bl. f.d. Öfverståthållare Tamms i 1a Kammaren; Tidningen Nya Dagl. Allehandas m.fl.

Wären nu alla 3 helsade

från Morfar.

Upsala den sista Maj 1900.

Min älskade dotter!

Här pågår förnärvarande promotion. Här skjutes undan för undan med så skarpa skott, som en så betydelsefull fest af gammalt anses betinga. Åttio-åriga honoratiores från alla fyra väderstrecken hafva här samlats för att ännu en gång hedras af fosterlandet genom dess gamla Universitet, innan begrafningsklockan bjuder till det sista hvilostället. Tåget i dag, som jag kom med, öfverfullt af gammalt, gammalt folk med slocknande eller redan slocknade förhoppningar och ungt, ungt folk med mångahanda hägrande hopp.

Den här lilla ingressen war nu alldeles icke tillkommen utan föranledd blott af det pågående bombardementet och för öfrigt de unga damernas [Ebba, Gertrud] frånvaro från hemmet i ord. för promotionsangelägenheten.

Jag kom nyss hem efter att hafva besökt Morbror Ludvig för att taga afsked af honom.

Mor är nu på Tuna, där hon skulle stanna ett par eller 3 dagar d. v. s. resa hit tillbaka om lördag. Hon hade i dag hufvudvärk af brist på mat. Margrete hade nämligen ingen mat åt henne i går vid genomresan och mycket var att uträtta, så att tiden ej medgaf anskaffande.

Vi sågo i går på detta lilla nya kapellet: Stefanskyrkan [pris: 8000 Kr!]. Förunderligt att man för ett sådant pris kunnat åstadkomma något sådant!

Tomt är nu inköpt vid "Luthagstorget" bakom Skolträdgården; få nu se, om något vidare gagneligt må kunna åstadkommas!

Tapeter äro valda för förmak och tambur härstädes, samt rummet till höger om salen på Addebode. Reparationerna härstädes göra med sig murare-putsning af taken; alla skåps (Tömmande) och möblers utflyttande. Men man vill ju få hafva det!

Sannolikt gifver du moraliskt under-stöd åt saken, och då måste jag ju låta saken hafva sin gång. Men när få vi då ut mor till Addebode? Ty huru skulle skåpen kunna tömmas och allt annat öfvervakas utan henne?

Nu fortsätter jag ej detta småpratet.

I dag första sommardag, den 31/5 1900.

Helsa, kära David! Till honom skrifver jag väl endera dagen.

Din Eder älskande fader.

Stockholm den 28 Aug. 1904.

Min älskade Gertrud!

Tack för ditt bref af d. 26, blott skada att du icke adresserade det till Filipstad, stadshotellet, derifrån jag just nu hemkom. Jag minns att jag för dig nämnde att jag, eftersom jag visste att Manne d. 26 skulle vara i Filipstad och jag dit får resa så billigt (gratis till Ludvika) ämnade helsa på honom der; men detta hade du nog icke lagt märke till.

Hvad jag nu ville föreslå dig att använda för Hjalmars utslag är Zinksalva; jag skulle nästan tro att I redan hafva sådan hemma. För säkerhetens skull skickar jag nu en dosa. Det vill jag dock bestämdt afråda Eder ifrån, att anlita någon af Edra läkare på orten. De brukar ju ock gifva Zinksalva, men för att göra det mera intressant och skenbart verksamt tillblanda de än det (ena än det) andra medlet destill, som ofta retar eller eljes bör undvikas. Skulle icke Zinksalvan göra nytta, vill jag sända en annan salva till Eder.

Dieten beror utslaget nog icke på, utan på den retning, vackineringen förorsakat. —

Kärt var att träffa Menne; han tänker nog på att snart nog helsa på Er, ty han kan göra sig ledig på 3 dagar, sade han.

I morgon reser jag på besigtningsresa till Visby, återkommer, som jag tänker om onsdag, d. 1 Sept. Kärt vore det få ett ord från dig.

Från Addeboda har jag nu ej nytt att meddela. Jag saknar sjelf att behöfva resa till Gotland i morgon, utan att fått höra något derifrån.

Att Abel och David och Anders kommo ut till oss till Mors födelsedag och huru de gladde oss dermed, det har nog Astrid redan meddelat Eder.

Helsa kärvänligen till Ernst och Hjalmar från

Morfar.

Salvan skickar jag i morgon. Innan dess kan gräddolja af dig beredas och användas mot Hjalmars eksem.

Stockholm den 5 Okt. 1904.

Min älskade dotter!

Tack för ditt välkomna bref! - Så är då nu saken afgjord och Eder hitkomst fastslagen; kärt blifver det för oss alla. Måtte vi blott kunna finna lämplig bostad för Eder! Mor har jemte Astrid nog gjort hvad de kunnat, men jag har ej kunnat vara verksam, och kan ej heller blifva det. Ty det är ~~mig~~ omöjligt att gå i många trappor, allra minst der byggnadshinder möta. En sak, som sist göres i nybyggda hus är ledstängerna i trapporna och för mig är ej möjligt att taga mig fram derförutan.

Jag delar din åsigt, att Katrine-trakten icke vore lämplig för Eder. Äfven synes mig de delar deraf, som kunde komma ifråga verkligen så långt bort belägna, att jag icke finner bättre att der slå sig ner, än i vissa vålbelägna delar af Wasastaden. Nu skrifver jag till min goda affärsvän Kakelugnsmakaren August Petersson och beder honom hjelpa mig. Jag ser att i Maria-trakten bygges präktiga hus i mängd; kanske kan den nämnde personen, som är sak-kunnig på detta område och mig personligen mycket bevågen, gifva oss något godt råd?

Vi måste stanna på Addeboda till om måndag, tror jag, d. v. s. den 10 dennes. Både mor och jag hafva bröst-katarr, hvilket redan för mig synes öfverstån det. Mor är också bättre, men du vet, huru det tager på hennes små krafter, helst när flyttningsoron och annat mera kommer till. –

Det gläder mig att höra att I nu på Ert prestmöte fått sammanträffa med förre kateketen härstädes Emanuel Laurell, som bättre än någon annan kunnat gifva Eder upplysningar om den befattning, Ernst går att tillträda och om Stockholmsförhållanden i öfrigt, kanske ock med afseende å bostad bland annat; sjelf bor han då alldeles underbart trefligt.

Helsa nu Ernst och Hjalmar, om detta behöfver särskilt uttalas, då dessa raders innehåll ju till sin beskaffenhet är, något, som gäller Eder alla tre.

Din tillgifne fader och vän

Upsala den 3 Nov. 1903,

Min älskade dotter!

Tack för bref och helsningar från Eder både och särskildt tack för Edert deltagande och glädje öfver Samlingshusets fullbordan! Men nu kommer det drygaste och tyngsta: liquiderandet af de stora räkningarne, som ännu äro utestående och icke betäckas genom inteckningar. Hjelp har ju hittills kommit så bra (dock ej genom gåfvor, men det kanske blir det ock), och vi hoppas att sådan må tillsändas oss. –

Till sparbanken har jag idag inbetalt ränta och amortering enligt bilagda qvitto å Kr 629.86.

I dag äro vi, mor och jag, för första gången på länge igen här i gamla hemmet. I Stockholm har jag ju så bra, men nog trifs jag bäst, när jag får komma upp igen hit. –

Mor har gått till Kallenders på Sykrets.

Om torsdag vänta vi Astrid. Samma dag komma Abel och Ester in till hufvudstaden för att öfvervara

Doktor Mortimer Ossbahrs bröllopp; han är, som du kanske vet, numera bosatt i Wermland.

Nyss telefonerade Astrid, att hon på trägen begäran af fröken Kantzow i morgon tänkte resa öfver till Södertelge på ett besök.

Och nu så sluter jag för denna gång och bjuder Eder alla tre: god natt!

Eder morfar.

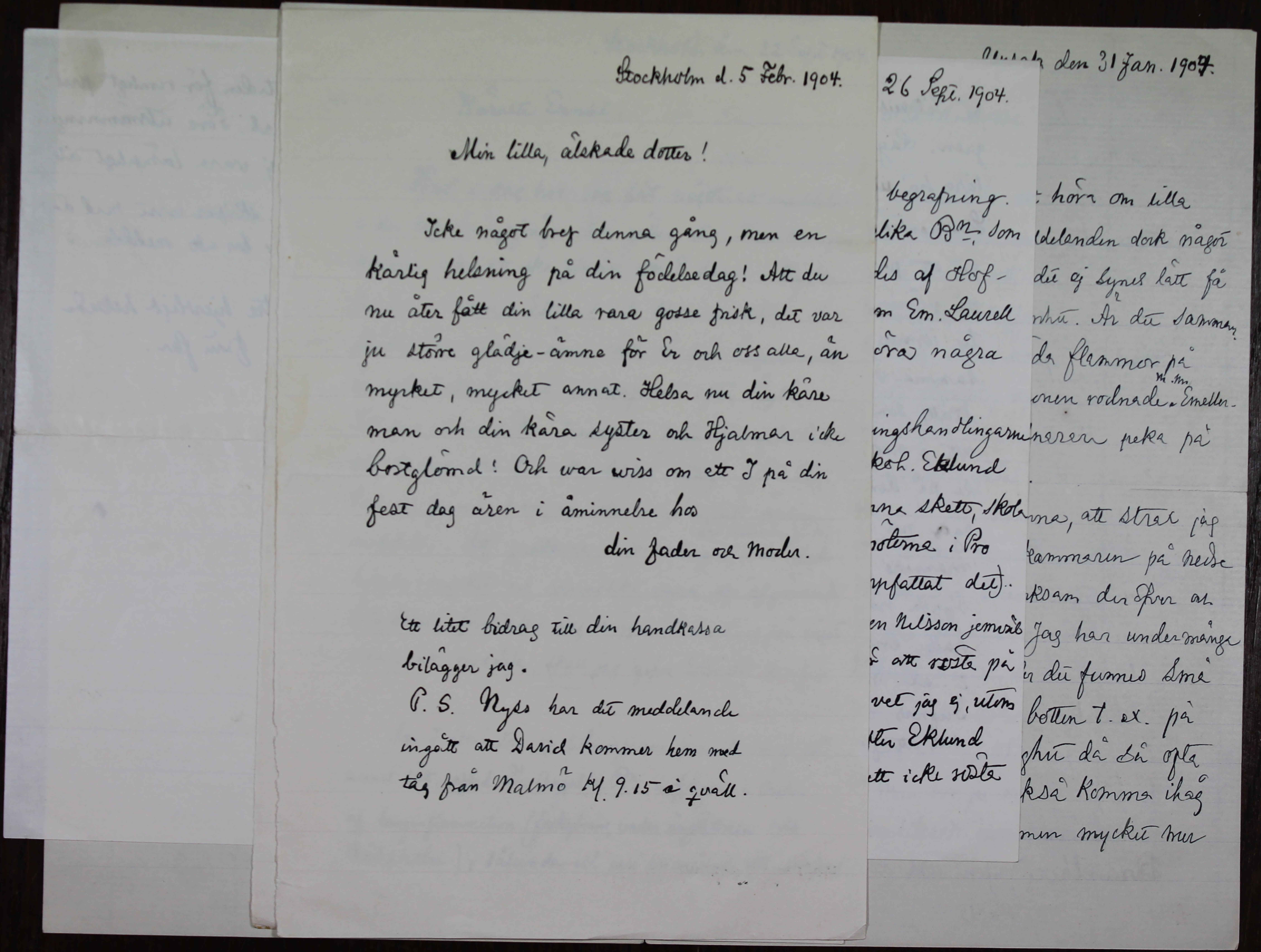

Stockholm d. 5 Febr. 1904.

Min lilla, älskade dotter!

Icke något bref denna gång, men en kärlig helsning på din födelsedag! Att du nu åter fått din lilla rara gosse frisk, det var ju större glädje-ämne för Er och oss alla, än mycket, mycket annat. Helsa nu din kära man och din kära syster och Hjalmar icke bortglömd! Och war wiss om att I på din fest dag ären i åminnelse hos

din fader och moder.

Ett litet bidrag till din handkassa bilägger jag.

P. S. Nyss har det meddelande ingått att David kommer hem med tåg från Malmö kl. 9.15 i qväll.

---

26 Sept. 1904.

begrafning.
lika B:n, som
lis af Hof-
m Em. Laurell
öra några
ingshandlingar
koh. Eklund
nna skett, Skol
öterna i Pro
pfattat det).
en Nilsson jemväl
att röste på
vet jag ej, utom
ter Eklund
tt icke röste

---

den 31 Jan. 1907.

t höra om lilla
delenden dock något
det ej synes lätt få
rhet. Är du samman
da flammor på m.m.
onen rodnade. Emeller-
minerare peka på
nna, att strax jag
kammaren på resa
ksam du öfver at
Jag har under många
r du funnes små
botten t. ex. på
ghet då så ofta
kså komma ihåg
mun mycket mer

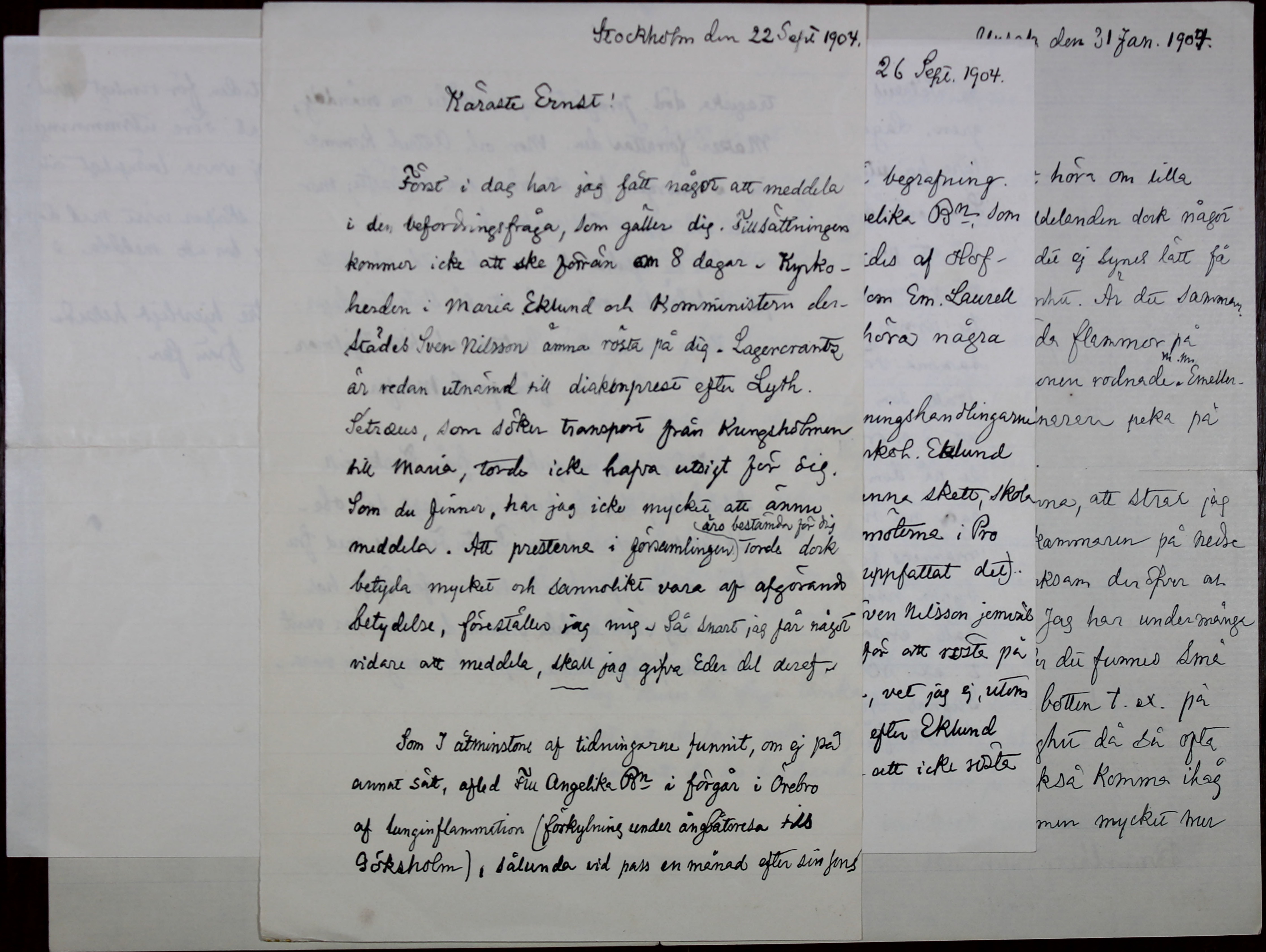

Stockholm den 22 Sept. 1904.

Käraste Ernst!

Först i dag har jag fått något att meddela i den befordringsfråga, som gäller dig. Tillsättningen kommer icke att ske förrän ~~om~~ 8 dagar. Kyrkoherden i Maria Eklund och Komministern derstädes Sven Nilsson ämna rösta på dig. Lagercrantz är redan utnämnd till diakonprest efter Lyth. Setraeus, som söker transport från Kungsholmen till Maria, torde icke hafva utsigt för dig. Som du finner, har jag icke mycket att ännu meddela. Att presterne i församlingen äro bestämda för dig torde dock betyda mycket och sannolikt vara af afgörande betydelse, föreställer jag mig. Så snart jag får något vidare att meddela, skall jag gifva Eder del deraf.

Som I åtminstone af tidningarne funnit, om ej på annat sätt, afled Fru Angelika Bn i förgår i Örebro af lunginflammation (förkylning under ångbåtsresa till Göksholm), sålunda vid pass en månad efter sin fars

---

26 Sept. 1904.

begrafning.
elika Bn som
dis af Hof-
som Em. Laurell
höra några

ningshandlingarna
koh. Eklund

nna skett, skol
mötena i Pro
uppfattat det).
ven Nilsson jemväl
för att rösta på
, vet jag ej, utom
efter Eklund
att icke rösta

---

den 31 Jan. 1907.

höra om lilla
delanden dock något
du ej synes lätt få
rhet. Är du samman
da flammor på m.m.
onen rodnade. Emeller-
naren peka på

na, att strax jag
kammaren på resa
ksam der öfver at
Jag har under många
r du funnes små
botten t. ex. på
ghet då så ofta
kså komma ihåg
mmen mycket mer

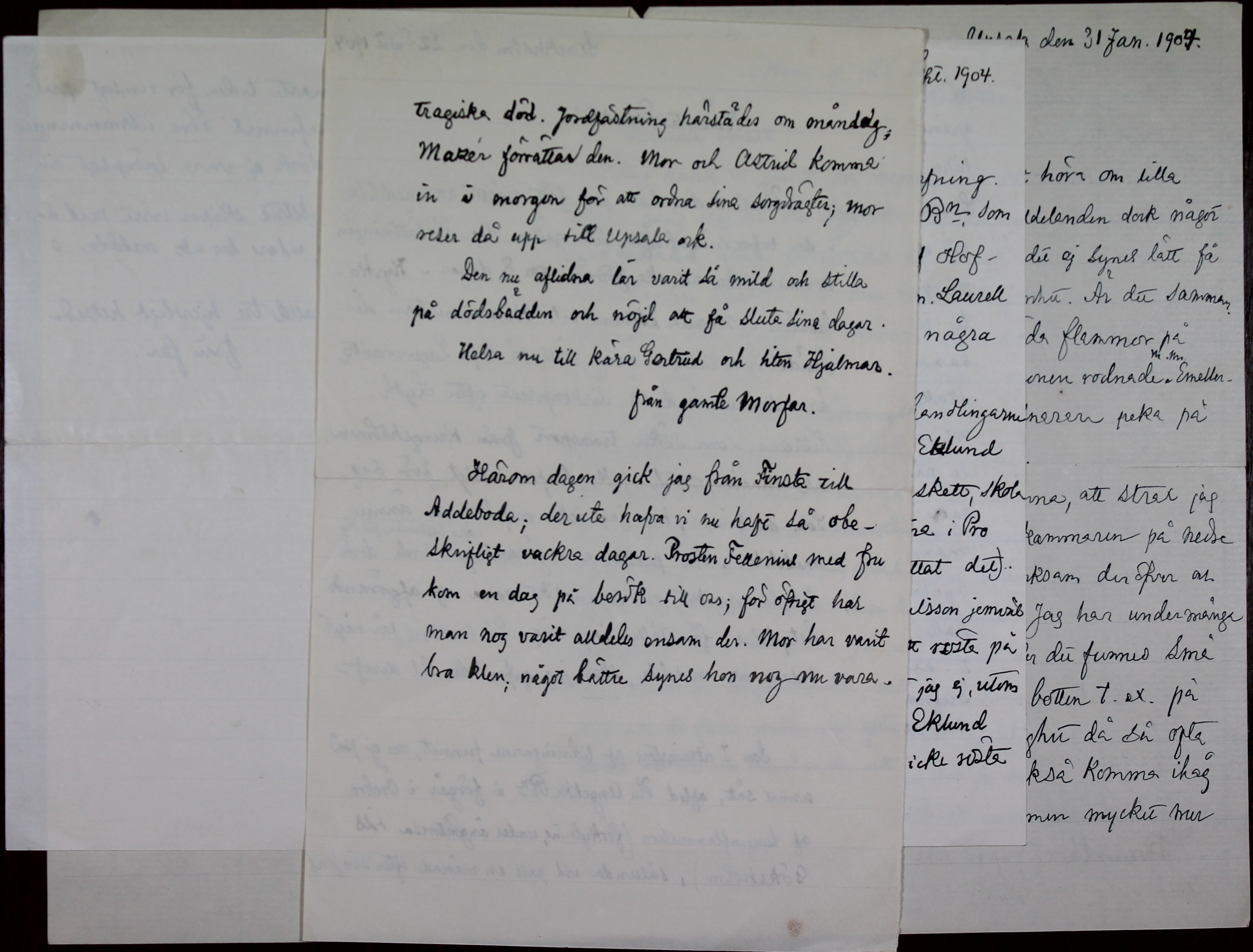

tragiska död. Jordfästning härstädes om måndag; Mazér förrättar den. Mor och Astrid komma in i morgon för att ordna sina sorgdrägter; mor reser då upp till Upsala ock.

Den nu aflidna lär varit så mild och stilla på dödsbädden och nöjd att få sluta sina dagar.

Helsa nu till kära Gertrud och liten Hjalmar.

från gamle Morfar.

Härom dagen gick jag från Finsta till Addeboda; derute hafva vi nu haft så obeskrifligt vackra dagar. Prosten Fellenius med fru kom en dag på besök till oss; för öfrigt har man nog varit alldeles ensam der. Mor har varit bra klen; något bättre synes hon nog nu vara.

---

kt. 1904.

fning.
Bn. som
Hof-
n. Laurell
några

andlingarmi
Eklund

skett, sko
e i Pro
tat det).
lsson jemväl
t röste på
jag ej, utom
Eklund
icke röste

---

den 31 Jan. 1907.

höra om lilla
delanden dock något
du ej synes lätt få
rktu. Är du samman
da flammor på
m.m.
onen rodnade. Emeller-
neren peka på

na, att strax jag
kammaren på nedre
ksam derföre att
Jag har undermånga
r du funnes små
botten t. ex. på
ghu då så ofta
kså komma ihåg
min mycket mer

Stkm d. 26 Sept. 1904.

Käraste Ernst!

I dag hafva vi varit på begrafning. Denna gång var det Fru Angelika B:n som jordfastades; akten förrättades af Hof-predikanten Mazér och som Em. Laurell äfven var der, fingo vi höra några ord i din sak.

E. L. meddelade, att ansökningshandlingarna för närvarande ligga hos Kyrkoh. Eklund för granskning; sedan denna skett, skola de cirkulera bland ledamöterna i Pro fide(s skriftutskott, som jag uppfattat det). Af dessa lära utom Eklund o. Sven Nilsson jemväl Berglund vara bestämda för att rösta på dig. Huru de öfriga tänka, vet jag ej, utom det att de lära rätta sig efter Eklund samt att de äro deciderade att icke rösta

---

den 31 Jan. 1907.

höra om lilla
delenden dock något
det ej synes lätt få
rhet. Är du samman
da flammor på
onen m.m. rodnade. Emeller-
naren peka på
.
nna, att strax jag
kammaren på resa
ksam du öfver at
Jag har under många
r du funnit små
botten t. ex. på
ghet då så ofta
kså komma ihåg
mm mycket mer

på Sétreus och ej heller på Folkard-Holmgren. Lagercrantz och Ernst L–m deremot lära ha utsigterna för sig att blifva valda. Sammanträdet lär emellertid icke ega rum på ett par veckor ännu. Någon brist på våningar blir det emellertid nog ej, ty ännu den dag som är, annonseras samma våningar på söder, som länge stått som lediga. Mor tänker visst på att i morgon eller öfvermorgon fara och se på dem. Utflyttningar i stor skala ega nu rum till förstäderna. Embetsmännens föreningar för egna hem på landet bygga nämligen villor i stor skala på många håll, ensamt i Stocksunds villastad t. ex. 50 stycken, dito i Danderyd, i Dufnäs, Spånga &c., så att någon svårighet att få mindre våningslägenheter under närmaste tiden för rimligt pris anses ej förefinnas. Före utrymningen skett, torde dock ej vara lämpligt att hyra. Syster Astrid skrifver visst med dagens post, hvad hon vidare har att meddela i denna fråga.

Waren nu alla tre hjertligt helsade

från far.

att på dagen ventileras rummen mycket mer

Upsala den 31 Jan. 1907.

Min älskade dotter!

Mycket ömmande att höra om lilla Hjalmars sjukdom! Astrids meddelanden dock något ofullständiga i så måtto, att du ej synes lätt få uppfattning om utslagets beskaffenhet. Är du sammanhängande rodnad och stora röda flammor på kroppen eller röda fläckar; ögonen rodnade m.m. Emellertid synes hvad vi fått höra snarare peka på messling än skarlakensfeber.

En sak vill jag nämna, att strax jag fick höra att I flyttat barnkammaren på nedre botten, blef jag mycket betänksam deröfver och icke glad öfver förändringen. Jag har under många år afrådt [illegible] eller att familjer, der du funnes små barn, toge våning på nedre botten t. ex. på Luthagen. Man ser att sjuklighet då så ofta inställer sig. Man bör ju också komma ihåg att på dagen ventileras rummen mycket mer genom gången i dörren, genom eldning o.c., men på natten tränger ångorna från merken mera obehindradt till de sofvande. Tiden är inne att expediera detta, hvarföre måste sluta. Det glädde oss mycket att Ernst funnit på att från Mellerud telefonera till Doktorn. Visshet i frågan om sjukdomen hafven I då nu erhållit.

Med hjertligaste helsningar till Ernst och Astrid och prosten Lizell icke att förglömme. I hast

din Pappa.

Mor är ganska rask, har matlust, hvilket håller henne bra uppe. Hedda är nu här för att hjelpa med bak o.c. Förra söndagen var Landshöfding Bråkenhjelm ute på Sune jemte en arkitekt Stenberg för att se på tomt för den förste nämndes son; de blefvo så belåtna, att i dag har Akademie-sekreteraren Johan v. Bahr (jemte Häradshöfding Brandberg) äfven rest dit i samma ärende.

Kära Gertrud! Måtte det ej blifva för svårt med lilla Hjalmars sjukdom. Om det är messlingen som ni nu hoppas, så ~~står~~ är den i vanliga fall en lindrigare sjukdom. I kommen bära i håg att ögonen äro mycket ömtåliga för ~~ljus~~ dagern. Helsa Ernst o Astrid på det hjertligaste

2

Din vän o moder